TESTAMENTUL SFINTEI VIRGINIA

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Iubiții mei copilaşi, cu dragoste sfântă vă împărtăşesc cuvinte de la Duhul Sfânt, învățături spre folosul mântuirii sufletelor voastre, ca un prinos de mulțumire pentru dragostea ce mi-ați arătat-o şi cu care m-ați înconjurat în amintirea zilei mele de naştere, duminica tuturor sfinților. În numele Domnului vă îndemn să vă puneți toată voința, toată putința, să vă dați toată silința să le împliniți, căci aşa voi fi mai sănătoasă între voi, iar Domnul va revărsa o şi mai mare binecuvântare pentru poporul Său.

Copilaşii mei dăruiți de la Domnul, iată ce-mi dă Duhul Sfânt să vă împart: trăiți în pace cu Domnul Iisus Hristos. Trăiți în pace între voi. Fiți uniți întru toate, în numele Domnului. Fiți frați în Domnul şi cu Domnul. Nu căutați binele vostru, şi fiecare dintre voi să slujească aproapelui său, căci numai aşa veți împlini legea Domnului. Să nu vă opriți de a face binele, căci ceea ce semănați, aceea veți şi secera, dar fiți atenți cum lucrați binele, ca să poată rămâne lucrul vostru. Tot ce faceți, să faceți ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, căci de la Domnul veți primi plată. Îndemnați-vă unul pe altul cu smerenie, spre cele bune. Sprijiniți-vă în necazuri, cu dragoste frățească. Fiți răbdători şi nu vă întoarceți rău pentru rău, ci iertați neobosit unii altora greşalele, pentru ca şi Tatăl Cel din cer să ierte totul.

Copilaşii mei, vegheați cu multă grijă asupra voastră, ca să nu supărați duhul fratelui vostru, pentru că în voi locuieşte Domnul. Cinstiți Duhul Domnului, Care locuieşte în voi, şi nu disprețuiți ceea ce Domnul a ales şi a iubit, ca nu cumva să vă faceți împotrivitori lucrului Domnului. Numai aşa veți avea inima plină de pace, numai aşa veți trăi cu pace între voi. Lucrați fapte bune, căci cu acestea vă veți plăti păcatele şi veți scăpa de osânda lor. Să nu ziceți că nu aveți cum lucra fapta bună. O faptă bună este şi atunci când îi dai fratelui tău o vorbă bună, un zâmbet curat, o încurajare, o privire caldă de frate. O faptă bună este şi atunci când eşti făcător de pace. Dacă tu, frate, când vine alt frate la tine să vorbească de rău pe cineva dintre voi, dacă tu te uneşti cu el, plecând capul sau ruşinându-te să-i opreşti ura lui şi fapta lui ruşinoasă, atunci ce făcător de pace mai eşti tu? că uite, aşa se întăreşte răutatea între voi. Nu fiți îngăduitori cu răutatea. Atunci cum ați mai împlini voi legea Domnului? Ce fel de frați ați mai fi? căci adevărații frați sar în foc unul pentru altul. Nu vă supărați unul pe altul, că aceasta înseamnă altfel de faptă. Iar voi care sunteți mai înțelepți, săriți în ajutorul celor ce suferă pe nedrept şi nu lăsați răutatea să biruiască, şi aşa să stârpiți obiceiurile rele dintre voi. Alungați dintre voi obiceiurile şi gândurile diavoleşti, ca să nu vă ucideți unul pe altul cu răutatea, ca să nu vă ucideți duhul unul altuia. Aşa să lucrați mereu, cu credință şi cu nădejde, fără să judecați voi, ci să dați loc judecății lui Dumnezeu în toate nevoile, ca să nu vă fie osteneala în zadar.

Copiii mei, vegheați asupra voastră ca să nu păcătuiți. Vegheați cu frică de Dumnezeu, căci păcatul, iubitul meu copilaş, se face zid între tine şi Dumnezeu, şi uite aşa ajungi uneori să nu mai primeşti lumina de la Domnul, şi uite aşa te întuneci, te răceşti, te goleşti de duh, te depărtezi de faptele legii şi de sfințenie şi rămâi fără lumină şi nu mai mergi bine, şi aşa ajungi rece şi nu-L mai doreşti pe Domnul, căci unde Se împuținează Duhul Domnului din pricina păcatelor, acolo se depărtează cunoştința şi dorința după Domnul. Dar El stă şi aşteaptă căința ta, smerenia ta, strigarea ta din întuneric ca să vină şi să te scape, să te dezlege de legătura păcatelor şi să verse din nou ploaia Duhului Sfânt peste tine, dar nu cumva să nădăjduieşti că făcând mereu păcate Domnul ți le va ierta mereu. Milostiv va fi, aşa este, dar nu uita că mult ți-a dat şi mult îți va cere.

Domnul v-a iubit pe voi mult de tot, că nu a fost vreodată iubire asemănătoare cu a Lui pentru cei mai mici ai Lui. Voi cum Îl iubiți pe El? Voi cât Îl iubiți? Poate că unii din voi ziceți că-L iubiți, şi poate că voi îl urâți pe fratele vostru, dar nu uitați că nu aveți cum să vă arătați iubirea voastră pentru Domnul decât numai iubind pe frați ca pe voi înşivă. Asta, şi nu alta este iubirea de Domnul. O, şi voi nu faceți aşa! Câte faceți fratelui vostru, fie bine sau rău, Domnului Îi faceți. Fiți credincioşi acestei învățături.

Copilaşii mei, este ceasul când trebuie să fim mai mult ca oricând pregătiți pentru venirea Domnului, şi El a spus că atunci când vom vedea că dragostea se va răci, sfârşitul a sosit. Vedeți că dragostea de Domnul s-a răcit peste tot, dar mare este acest înțeles, şi mă cutremur când văd şi ştiu că s-a răcit şi la voi, deşi ați avut-o toată de la Dumnezeu, prin cuvintele acestei proorocii care vă hrăneşte de la Duhul Sfânt. Trec săptămâni în şir, şi voi nu-I mai cântați Domnului cu inima şi cu gura o cântare de slavă, nu vă mai întâlniți doi sau trei în numele Domnului, pentru

sfat, nu mai doriți bucurii cereşti. V-ați răcit cu duhul, şi este şi mai mare durere că nici de rugăciune nu vă mai îngrijiți cu toată inima, cu dor şi cu sete, aşa cum vă este foame sau sete, şi dacă o faceți, după cum v-a îndeletnicit Domnul, o faceți ca să împliniți legea şi cuvântul Domnului, dar nu din dragoste sau de dor să stați de vorbă cu Domnul în rugăciune, cu frică şi cu cutremur. În timpul rugăciunii, îngerii stau gata să ducă sus toate cuvintele voastre. Stă Domnul să vă asculte, dar voi sunteți cu gura, şi nu cu inima; sunteți cu citirea rugăciunii, şi nu cu mintea întru Dumnezeu. Vă îndemn, în numele Domnului, reveniți cu sârguință, cu luare-aminte şi cu dragoste, la rugăciune. Când stați şi vă rugați, cercetați-vă, iertați totul, ca să nu rostiți rugăciunea „Tatăl nostru“ *spre osânda voastră când ziceți:* „Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiților noştri“. *Când stați şi vă rugați, însuşiți-vă rugăciunea, căutați s-o simțiți, s-o trăiți, să I-o dați Domnului cu adevărat, că El stă atunci în fața voastră şi vede dacă inima voastră e la El sau nu e la El. Rugați-vă în smerenie desăvârşită. Vorbiți cu Domnul cu toată limba inimii voastre, cu gândul curat şi limpede. Lepădați atunci toată grija cea lumească, fiindcă Domnul este un Dumnezeu gelos. Când stați şi vă rugați în Duhul Adevărului, atunci, în chip nevăzut, stă tot cerul în fața voastră. Contopiți-vă cu cerul şi cu sfinții lui, ca şi cum în clipa rugăciunii voi treceți de hotarele acestei lumi. Aceasta este taina rugăciunii adevărate cu care sunteți primiți în cer. Aşa vă cer să fiți în ceasul rugăciunii, dar voi sunteți reci, spre întristarea cerului, căci voi nu simțiți rugăciunea, ea nu vă trece prin inimă.*

O, Doamne, câte ne îngădui Tu!

Iubiții mei, Domnul nu mai îngăduie să-L cinstiți cu buzele, şi voieşte cu inima. Inima v-o cere El. Are pretenție la voi, că n-a dat nimănui în veac ce v-a dat vouă, şi veți vedea în vremea ce vine ce v-a dat. Domnul nu mai îngăduie să mai dormiți în timpul rugăciunii de noapte. El vrea să fiți treji cu toții, de la cel mai mic până la cel mai mare, tot poporul acestei proorocii, ca unii care aşteaptă în priveghere, cu nădejde şi cu frică, vremea Domnului. Fără rugăciune şi post, nu veți putea trece puntea spre această vreme. Rugăciunile vă vor fi cei mai buni mijlocitori, cea mai mare scăpare. O, dacă voi v-ați fi însuşit rugăciunea, dacă ați fi trăit-o cu adevărat, voi n-ați mai fi fost răi întru nimic, şi ați fi fost plini de Duhul Domnului, şi ştiți că Domnul a fost bun şi fără greşeală. Aşa ni s-ar socoti şi nouă, neprihănire, rugăciunea făcută cu credință şi smerenie, căci atunci când zicem: „Milostiveşte-Te, Doamne, spre mine, păcătosul, că n-am nici fapte, nici viață din care să-mi aştept mântuirea; pentru aceasta cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile Maicii Tale, iartă-mă, mult Milostive, şi mă mântuieşte!“, *când zicem aşa, apoi rugăciunea noastră trebuie să străpungă cerul, simțind-o din toată inima. Aşa trebuie să ne rugăm, iubiții mei.*

Vă îndemn, în numele Domnului, şi iar vă îndemn, vegheați asupra voastră, cum vă purtați unii cu alții, ca să nu aduceți sminteală unul altuia, ca să nu stingeți dragostea ce o aveți fiecare pentru Domnul. Acesta este păcat greu, care nu trece nepedepsit. Acest păcat mâhneşte tot cerul sfânt, că Domnul a suferit mult să aducă un suflet la lucrarea Lui, în vremea aceasta cețoasă. Nu mai frânați prin aceasta planul Domnului, că voi nu ştiți ce are Domnul de lucrat cu fiecare, după cum este altoiul şi lucrul fiecăruia în această lucrare de Duh Sfânt. Nu vă mai judecați unii pe alții fără temei. Aceasta este partea Domnului, că dacă voi ați ierta unul altuia toate, atunci şi Tatăl Cel din cer ar trimite iertare şi binecuvântare peste voi.

Aveți grijă cum vă îmbrăcați, ca să fiți plăcuți Domnului, şi nu oamenilor, că dacă nu împliniți ceea ce v-a învățat Domnul mereu, dacă nu vegheați asupra voastră, a purtării voastre, a portului vostru, vă spun că veți plânge şi veți zice: „O, Doamne, cum n-am împlinit ceea ce ne-ai învățat Tu, ca să avem şi noi parte la bucuria cu care vei veni!“. *Copilaşii mei, nu e de glumă. Domnul a fost sărac, desculț, smerit, şi voi aveți haine de paradă, ca şi lumea. Cum veți sta lângă Domnul cu aşa ceva? El n-are decât o cămaşă. Câte ți-a dat ție Domnul ca să nu duci lipsă de nimic şi să fii fericit! Dar tu, la rândul tău, ai făcut pe cineva fericit ca să lucrezi la fericirea ta? Dacă tu ai două haine, ai dat una la săraci? căci aşa spune Domnul. Duhovniceşte grăiesc cu voi. Dumnezeu v-a dăruit toate din destul. El a suferit sărăcie şi prigoană, ca să dea totul din destul celor ce-L iubesc pe El. Dar tu, creştine, le păstrezi pentru foc, în loc să lucrezi cu ele spre mântuirea sufletului. Numai atunci când dai celui ce nu are, numai aceea este al tău pe veci. Restul e pentru foc. Dă-I Domnului tot ce ai, ca să ai comoară nestricăcioasă, gândindu-te că tot pământul, cu tot ce e pe el, va arde, şi tu vei rămâne tot gol şi sărac, pierzând fericirea cea veşnică pentru câțiva ani pe care n-ai vrut să-I dai Domnului ca să fii cu El şi aici, pe pământ, şi să fii şi în cerul sfânt. Viața pe pământ e scurtă. Nu o pierde pe cealaltă, veşnică, pentru aceasta.*

Tu singur îți poți pregăti locul în cer, cât de frumos vrei să-ți fie. Ce vrei tu să ai în cer? Domnul ți-a dat totul în stăpânire să-ți pregăteşti cum vrei, dar nu uita, copilul meu, că de aici trebuie să-ți pregăteşti tot. Dincolo e numai odihna sau osânda iadului. Ce vrei să-ți dea ție Domnul? Cum vrei să te întâmpine? Aşa să fii şi tu pentru fratele tău, aşa cum vrei să fie Domnul. Cu iubire ai fost, cu iubire va fi şi El. Primitor din toată inima de ai fost, aşa va fi şi Domnul. Zâmbet iubitor de ai dăruit, aşa te va primi şi El. Dar dacă tu l-ai judecat pe fratele tău şi nu l-ai ajutat, dacă tu l-ai urât sau l-ai duşmănit în ascuns, dacă ai înfruntat pe aproapele tău cu invidie şi l-ai alungat pe copilul Domnului, pe aproapele Domnului, dacă ai fost nemulțumit şi ai clevetit pe nedrept, dacă ai fost mândru, dacă L-ai ispitit pe Domnul şi n-ai fost cu inimă curată şi aplecată, o, copilul meu, aşa te va primi şi Domnul pe tine. Tu munceşti o viață întreagă pentru trup şi te lupți să-ți făureşti fericirea, dar uiți, copilul meu, că tot ce este

pentru trup, nu este pentru tine. Tot ce munceşti pentru trup, nu este al tău, n-ai parte de această muncă. Ceea ce dai în dar pentru sufletul tău, atât este partea ta cu adevărat. Şi iată împlinindu-se cuvântul sfintei Scripturi: «Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va secera; şi cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va culege», *că Domnul îl iubeşte pe cel ce dă de bunăvoie. Nimeni din voi să nu caute folosul său, ci unul altuia slujiți cu dragoste, ca să aveți parte de truda voastră.*

Copilul meu, dacă vrei să ai casă, fă-ți casă în cer şi împodobeşte-o cum îți place, ca să ai casă cu adevărat. Dă-I Domnului tot ce ai, ca să lucreze El cu tine şi cu tot ce e al tău, spre folosul sufletului tău, dar nu lucra fără Domnul sau cum vrei tu, căci gândurile tale nu sunt ca gândurile Domnului, şi atunci, nu s-ar mai face după voia Lui, ci L-ai pleca pe El să facă voia ta; şi când te vei duce la El, aşa îți va spune: „Fie voia ta, fiule. Ai lucrat pentru pământ, facă-se cum ai voit. Ai lucrat pentru cer, facă-se cum ai voit".

Copilul meu, dacă Domnul îți cere o mână, El cere ce e al Lui, dar tu nu mai vrei să I-o dai. Te-ai făcut stăpân pe lucrul Domnului şi ai trecut peste Domnul, şi precum Lucifer a căzut din cer din această pricină, oare vrei să cazi şi tu la fel? Durerea aceasta este prea grea, e de plâns. O, nu-L mai înfruntați pe Domnul, că înfruntarea Lui ar fi veşnică, oricine ai fi tu, şi de ce să plângi în veci când poți să fii fericit cu cei ce au zis mereu: „Doamne, sunt al Tău cu tot ce mi-ai dat, fă ce vrei cu mine, fie voia Ta, şi nu a mea. Amin". *Ziceți şi voi aşa cum a zis Domnul Iisus când era în fața morții, iar voi aveți viața în față. Ziceți aşa:* „Doamne, facă-se voia Ta, şi nu a mea". *Ziceți aşa, ca unii care aveți cerul spre moştenire.*

Iubiții mei copilaşi, nu fiți răi, nu fiți împotrivitori, nu stricați lucrarea Domnului, nu aduceți roade rele, ca să nu fiți dați de-a stânga în ziua aceea. Ştiți bine că grâul creşte la un loc cu neghina până la seceriş. Vegheați asupra voastră cu toată grija, ca să nu fiți rod rău şi să fiți aruncați din grânar. Puneți-vă mereu întrebarea în tot ce faceți, în tot ce trăiți: „Doamne, Doamne, oare, graiul meu, gândul meu, vorba mea, purtarea mea, portul meu, pasul meu, iubirea mea, oare, mersul vieții mele este după voia Ta?"

Vă îndemn, copilaşi, în numele Domnului, ca să vă puteți face mereu această cercetare, vă îndemn să citiți în fiecare zi măcar câte o pagină din învățăturile sfintei Scripturi, şi veți simți îndreptarea paşilor voştri. Vedeți cât de frumos ne învață Duhul Sfânt, Care a trecut de la Ioan la noi prin întâia lui epistolă. Aşa vă îndemn: să vă iubiți între voi cu inima curată, că numai aşa vă puteți numi fiii Domnului. Luați pildă de la cei mai smeriți, de la cei mai blânzi, de la cei mai răbdători, mai înțelepți şi mai cumpătați dintre voi. Pe unii ca aceştia prețuiți-i cu toată râvna, că prin unii ca aceştia vă învață Domnul cum trebuie să fiți toți, un aluat. Iubiți-vă între voi. Iubiți-vă păstorii, ca pe unii pe care i-a pus Domnul şi i-a uns peste voi şi pentru voi. Nu faceți ce a făcut Lucifer, şi fiți smeriți, ca să nu cădeți din cer. Fiți supuşi celor mai mari, şi smeriți-vă ca în fața Domnului, ca să nu-L pierdeți pe Domnul. Cei mari cu duhul să vă fie vouă călăuză.

Faceți rugăciuni unul pentru altul. Rugați-vă către toți sfinții, cu mătănii până la pământ, închipuind prin aceasta că sunteți părtaşi patimilor Domnului şi ai învierii din morți. Doriți-L pe Domnul, că El mult vă doreşte. Gustați-L, şi veți vedea cât e de dulce şi de minunat. În orice clipă căutați să aveți înainte chipul Lui, iubirea Lui; căutați să vă îmbrăcați cu cămaşa Lui, cu viața Lui, şi ziceți mereu: „Slavă Ție, Doamne!".

Viața Domnului din voi, este rai. Luptați pentru acest rai, că vă spun cu mare durere că nu vă trăiți viața după dreptarul Domnului, şi să ştiți că drumul strâmb rătăceşte de pe cărarea cea dreaptă şi nu mai duce la limanul cel bun. Ştiți că nimic întinat nu va intra în rai. O, şi măcar de ați avea inima curată, dar în inimă aveți altceva, şi în gură, iară, altceva. Iată, nu aveți inima curată. Domnul vă ştie pe fiecare în parte cum sunteți, şi plânge, pentru că El va veni. Ce va face cu tine atunci, te întrebi tu, oare?

O, copilaşii mei, voi ştiți că Domnul nu poate avea părtăşie cu inima vicleană, cu inima care se mândreşte. El caută smerenie şi lepădare de sine. Fiți cu capul plecat, ca să nu plece Domnul din voi, din viața voastră, din casa voastră. Domnul pleacă de la voi, şi voi nu vă dați seama că nu-L mai aveți, fiindcă El nu stă în sufletul viclean sau mincinos sau mândru. Vegheați să nu fiți aşa, că de aceea se ivesc dezbinări între voi. Vegheați cu cutremur. Domnul vede tot, ştie tot ce aveți în inimă, căci Duhul Domnului nu este ca duhul vostru. Mai înainte să gândiți, El ştie gândul vostru. Atunci, cum să nu aveți frică? Rugați-vă şi ziceți: „Ajută-mă, Doamne, să-Ți simt lipsa atunci când purtarea mea şi necurăția inimii mele Te goneşte din mine, şi mă ajută să Te chem iar, să-Ți deschid iar şi să vii iar în viața mea, ca s-o conduci pe voia Ta". *Cercetați-vă încotro mergeți şi ziceți mereu:* „Oare, cum mă va găsi Domnul şi ce-mi va spune? Oare, eu ce o să-I răspund?". *Lucrați pace şi căință şi inimă curată, căci vă spun că oricâte păcate ați avea, dacă veți fi cu inima curată şi aplecată, multe din ele vi se vor ierta. Lucrați milă pe pământ, căci mila biruieşte judecata.*

O, copilul meu, poate tu crezi că îl primeşti pe fratele tău în casă. Nu. Pe Domnul Îl primeşti. Sau când zici: „Stai, frate, colea, într-un colț", *Domnului Îi zici. Când îl întristezi pe fratele tău, pe Domnul Îl întristezi. Când îl judeci pe aproapele Domnului, când îl vorbeşti de rău, când îl cleveteşti şi îl urăşti, Domnului I le faci pe toate. Zici că nu este aşa. Aşa este, copilul meu. Adu-ți aminte de pilda femeii care a visat că mâine va veni Domnul la ea, şi ea L-a aşteptat toată ziua, gonind pe flămândul, pe săracul şi pe bolnavul, care veniseră la poarta ei în ziua aceea, zicând că e ocupată, că Îl aşteaptă pe Domnul, şi, culcându-se târziu, supărată, a visat iar pe Domnul că*

plângea cu suspine că n-a voit să-L primească. Iar când femeia I-a spus: „Doamne, Te-am aşteptat toată ziua şi n-ai venit“, *Domnul i-a spus că de trei ori a venit, şi ea nu L-a primit, şi apoi, i-a dat ei plânsul, şi El a plecat la alte case, unde L-au primit cu dragoste. Nici tu nu-L primeşti pe Domnul, copilul meu, căci când El strigă la tine şi te învaţă să fii atent la slujbă, la cazanie, la glasul Lui de învăţătură, tu te foieşti, vorbeşti, ieşi afară din biserică şi nu-L asculţi pe Domnul şi Îl necinsteşti şi nu-I dai atenţia toată. O, şi dacă ai şti tu cine este Dumnezeu şi cum este El! El este foc care mistuie toate uscăciunile din calea Lui. El are ochi ca para focului, şi este înconjurat de lumină şi de sfinţi şi de heruvimi şi de serafimi. Dacă ai vedea tu, copile, ce este în faţa altarului în timpul sfintelor slujbe, ai rămâne înmărmurit şi ai sta îngrozit, dar tu stai nepăsător în faţa Lui, în a Cărui faţă totul se topeşte de slava Lui cea mare. Iar tu, copil cuminte, care stai cu luare-aminte şi cu frică în faţa Domnului, de ce nu-l ajuţi pe fratele tău care şade nepăsător? De ce nu-i spui:* „Frate, ia aminte cu frică şi cu cutremur, că Domnul este în faţa noastră şi Se jertfeşte acum pentru noi“*? O, ştiu că nu-i poţi spune, că fratele tău cel neascultător se supără pe tine, şi te duşmăneşte apoi, şi zice:* „Ce eşti tu să mă înveţi pe mine?“.

Iubiţii mei, Domnul v-a rugat şi a strigat din cer la voi să aveţi grijă de copii. Ţine copilul lângă tine, trezeşte-i luarea-aminte. Dar tu nu vrei să faci ce te învaţă Domnul şi nu-L primeşti pe Domnul, precum nici Irod nu L-a primit. Şi aşa cum Irod a spus cu gând viclean magilor să-i dea de veste şi lui ca să-I slujească lui Hristos, aşa şi creştinii de azi; zic, dar nu-I slujesc Domnului cu adevărat ca să-L asculte şi să-L urmeze aşa cum spune El. Când vă va întreba Domnul de copii, ce-I veţi răspunde? Ce fel de spice Îi veţi aduce Domnului? Când voi vă certaţi în faţa lor, când copiii aud cuvinte necântărite, nedrese cu sare, când copiii văd purtarea voastră necuviincioasă în casă, ce să înveţe copiii de la voi? Când îi lăsaţi să se joace în voie, fără să-i supravegheaţi, cum să crească aceşti copii ca rod al Domnului? La acest gând, îngroziţi-vă şi nu staţi nepăsători. Ocupaţi-vă cu blândeţe multă de copiii voştri, cu înţelepciune multă, ca să-i câştigaţi Domnului. Când aveţi o clipă liberă, n-o lăsaţi să treacă goală, căci clipa aceea va mărturisi împotriva voastră. Cântaţi cântări de slavă. Îndemnaţi copiii spre lucrări duhovniceşti şi creşteţi-i aşa cum a fost Isaac, David, cum a fost Măicuţa Domnului, cum a fost Domnul, căci şi El a fost copil, şi a crescut aşa cum ar trebui să crească şi copiii voştri de azi, aşa cum a crescut muceniţa Filoteia. Arătaţi-le calea spre cer şi învăţaţi-i cum să-L iubească pe Domnul, cum să-L înţeleagă, cum să-L cunoască, fiindcă nu e de-ajuns să stea copilul în genunchi lângă tine la citirea rugăciunii, şi să se gândească la joacă, sau tu să stai cu Domnul de vorbă în rugăciune, şi el să stea pe afară. Voi veţi fi întrebaţi de Domnul despre copiii voştri. Aveţi grijă de ei. Uniţi-i cu Domnul.

Creştine, nu lăsa răul să meargă înainte. Nu-l lăsa nici pe cel mai slab ca tine. Ia-l cu blândeţe. Şi dacă tu nu-l poţi îndrepta, strigă-L pe Domnul să-l îndrepte, şi ai grijă asupra ta să nu-ţi ucidă acela şi duhul tău. Iar ceea ce nu poţi tu să faci, lasă în grija Domnului, şi El nu va întârzia cu ajutorul Său.

Fiţi smeriţi, ca să vă dea Domnul har. Alipiţi-vă de Domnul, şi El Se va alipi de voi. Aveţi acelaşi gând, aceeaşi iubire, acelaşi cuget cu toţii. Nu vă mândriţi, ci cu multă smerenie socotiţi-l pe fratele vostru mai de cinste decât pe voi, şi aşa veţi fi în iubire, căci tu când îl certi pe fratele tău, atunci te crezi mai bun şi mai drept decât el, iar Domnul nu va întârzia să te smerească. Domnul a luat chip de rob în faţa noastră. Aşa şi voi, fiţi smeriţi, dar nu cu înfăţişare care înşeală, ci cu inima, căci Domnul stă şi lucrează între voi. Uitaţi-vă la mine cum stau şi sufăr pentru voi, căci mi-am pus toată viaţa mea în slujba voastră, cu toată dragostea, dar voi toţi căutaţi ale voastre, şi nu ale lui Dumnezeu.

Îndreptaţi-vă spre voile Domnului şi spre sfinţenie, ca El să vă îmbrace cu putere de sus şi să-Şi poată Domnul împlini planul Său cu voi. Bucuraţi-vă neîncetat în numele Domnului şi păziţi poruncile Lui, că numai în cel ce păzeşte legea Lui este dragostea Lui, după adevăr.

Iubiţi-vă unul pe altul, căci dragostea este de la Dumnezeu, şi oricine iubeşte cu iubire curată şi sfântă, este născut din cer, este născut din Dumnezeu. Cel care nu iubeşte, nu-L are pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire. El ne-a iubit mai întâi, şi acum suntem datori şi noi să ne iubim unii pe alţii.

Cel care rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu, şi Dumnezeu rămâne în el.

Dragostea este mai presus decât toate virtuţile, mai presus decât toate înălţimile. Ea este muntele cel sfânt.

Domnul să coboare peste voi pace şi har, şi să nu vă lase cu nici un chip. Voi sunteţi rodul meu, şi nu vă voi lăsa orfani, şi iarăşi voi fi cu voi, şi vom fi cu Domnul şi cu lucrul cel nou, care vine pe pământ. Amin.

19 mai/1 iunie 1980